

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: O. L.
státní příslušnost Ukrajina
zastoupeného Mgr. Kateřinou Lukáčovou, advokátkou, sídlem 702 00
Ostrava, Reální 172/2

proti
žalovanému Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlím 130 51 Praha 3, Olšanská 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021 č. j. X, o správním vyhoštění

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 23. 3. 2021 č. j. X, jímž žalobci bylo podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Počátek doby, po kterou nelze cizinci vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Současně byla podle § 118 odst. 3 citovaného zákona stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do země státního občanství cizince nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb. nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a bylo rozhodnuto, že vycestování žalobce je možné.
2. Žalobce konstatoval, že dne 26. 2. 2021 v 9.15 hodin byl kontrolován Cizineckou policií ČR v obci Slezské Rudoltice, kde pracoval na rekonstrukci nové požární zbrojnice. Předložil cestovní doklad s vízem č. X. Na území ČR se nacházel legálně. Do schengenského prostoru vstoupil 19. 2. 2021. Žalobce namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a porušil § 50 odst. 3 správního řádu. Žalovaný dostatečně nerespektoval skutečnost, že po celou dobu pobytu na území České republiky vykazoval a vykazuje znaky slušného a bezproblémového chování, je zdravou osobou v produktivním věku a má zájem o vykonávání výdělečné činnosti. Na území ČR má zájem setrvat za účelem podnikání. Je společníkem ve společnosti LEGALPRECISE s. r. o. se sídlem Praha 1, Rybná 716/24, čímž mu vznikl závazek vůči České republice a silná vazba na tuto zemi. V České republice vidí potenciál pro zajištění výdělku pro sebe a svou rodinu, která žije na Ukrajině. Dle žalobce je na základě shora uvedeného zřejmé, že České republice nemohl způsobit jakoukoliv škodu. Žalobce dále vyslovil názor, že tvrdost zákona při rozhodování o uložení vyhoštění je i možnost členských států ze solidárních či humanitárních důvodů zmírnit, a to tak, že správní orgán může kdykoliv rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu státnímu příslušníkům třetí země. Vyhoštění bylo uloženo cizinci, který neoprávněně vstoupil či pobýval na území České republiky, přičemž žalobce na území ČR nepobýval neoprávněně. Má za to, že správní vyhoštění na dobu 1 roku je nepřiměřeně přísné a nezohledňuje dobu mezi vstupem na území ČR a dobou, kdy proběhla kontrola Policií ČR.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí a spisový materiál.
4. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správní (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 26. 2. 2021 v době od 9.15 hodin byla provedena policisty Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru

cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek, v obci Slezské Rudoltice, na staveništi výstavby nové požární zbrojnice naproti domu č. 97, pobytová kontrola zaměřená na problematiku odhalování padělků, cestovních dokladů, nelegální migraci cizinců a kontrolu dodržování pobytového režimu cizinců na území České republiky dle zákona č. 326/1999 Sb., jak plyne z úředního záznamu ze dne 26. 2. 2021. Realizaci stavby prováděla společnost EKOBAU Invest a. s. se sídlem Hradec nad Moravicí, Podolská č. 156. V rámci pobytové kontroly byl kontrolován na staveništi žalobce O. L., narozen X, státní příslušnost Ukrajina, který byl v pracovním oděvu a v době kontroly prováděl zdící práce. Na výzvu policie předložil cestovní doklad Ukrajiny č. X opatřený biometrickými prvky. Z cestovního pasu bylo zjištěno, že žalobci nebylo vydáno vízum za účelem zaměstnání na území České republiky. Žalobce byl vyzván, aby předložil doklad opravňující jej k výkonu práce. Takový dokument nepředložil.

7. Ve spise je fotokopie cestovního pasu žalobce s biometriku č. X, na jehož straně 10 je vyznačen otisk přechodového razítka při vstupu do schengenského prostoru ze dne 19. 2. 2021 přes polský hraniční přechod Korczawa. Podle tohoto cestovního dokladu žalobci vízum za účelem zaměstnávání na území České republiky nebylo vydáno.
8. Součástí správního spisu jsou i výstupy lustrací v evidencích policie, z nichž plyne, že žalobci bylo v minulosti uloženo správní vyhoštění z členských států Evropské unie, které bylo platné pro období od 25. 7. 2019 do 6. 10. 2020 za neoprávněný pobyt na území České republiky. Nebylo zjištěno, že by žalobce byl přihlášen k pobytu na nějaké adrese v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb.
9. Dne 27. 2. 2021 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení oznámením o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění, žalobce byl poučen a téhož dne s ním byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce kromě jiného sdělil, že do České republiky přicestoval 22. 2. 2021 nebo 23. 2. 2021 z Polska, kde chtěl pracovat, ale podmínky práce mu nevyhovovaly. V České republice má kamaráda jménem Ž. a ten mu řekl, že mu pomůže, aby mohl v ČR pracovat. Kamarád jej pak odvezl do Slezských Rudoltic, kde ho ubytoval v penzionu. Do práce nastoupil hned 2. dne. Byl tam nějaký Čech a ten jim dal pokyny, co mají dělat. Ukázal jim klíče od unimobuňky. Na stavbu šel už v pracovním oděvu. Dotyčný Čech pak přišel za nimi ještě jednou a zkontroloval, jakou práci už vykonali a dal jim nové pokyny. Do České republiky přijel proto, že v Polsku neměl kde bydlet a nedostávalo se mu finančních prostředků. Za zprostředkování práce neplatil. Pokud by dobře pracoval a vše bylo v pořádku, tak měl dostat 1.000 Kč denně. Pro jakou firmu pracuje, neví. Pracovní smlouvu nepodepsal a nezajímal se o ni. Pracovat začal v 7 hodin. Důležité bylo udělat práci, na čas nezáleželo. Konkrétně stavěl zeď a prováděl zdící práce. Mzdu ani zálohu zatím nedostal. Zdravotní ani cestovní pojištění uzavřené nemá. Je si vědom skutečnosti, že na území ČR nemůže bez pracovního povolení vykonávat pracovní činnost. Dříve již byl z území ČR vyhoštěn, a to za nelegální pobyt. Na území ČR nemá žádné rodinné, společenské, kulturní, ekonomické ani jiné vazby. Majetek zde nevlastní. Ve vycestování do domovského státu mu nic nebrání. Není mu známa žádná překážka vycestování, nic mu nehrozí. Na Ukrajině má matku a sestru, s nimiž bydlí. Má se kam vrátit.
10. Ze správního spisu se dále podává, že správnímu orgánu na jeho opakovanou žádost sdělila společnost EKOBAU Invest a. s., že za staveniště, kde probíhá výstavba objektu hasičské zbrojnice v Slezské Rudoltice, je odpovědný zaměstnanec společnosti EKOBAU Invest a. s. pan R.B. a cizinec O. L. Stanoviště je ve vlastnictví obce Slezské Rudoltice. O. L. – žalobce

– podle tohoto sdělení pracoval na staveništi od 1. 12. 2020. Společnost dále doložila „Smlouvu o dílo“ mezi objednatelem obcí Slezské Rudoltice a zhotovitelem společností EKOB AU Invest a. s. ze dne 19. 10. 2020, která se týká výlučně obchodně právních ujednání v souvislosti s realizací stavby. Spis obsahuje rovněž sdělení podnikatele J. P., provozovatele penzionu, v němž byl žalobce ubytován. Podle tohoto sdělení od 5. 1. 2021 byly od společností EKOB AU Invest a. s. v penzionu ubytováni pouze dva cizinci ukrajinské národnosti. Oba byli řádně k ubytování přihlášení. Veškerou komunikaci ohledně ubytování cizinců zajišťoval zaměstnanec společností EKOB AU Invest a. s. pan B.

11. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že v daném případě správní orgán náležitě nezjistil skutečný stav věci ve smyslu § 3 správního řádu a že porušil § 50 odst. 3 téhož zákona a že nerespektoval skutečnost, že žalobce po celou dobu pobytu na území České republiky vykazoval a vykazuje znaky slušného a bezproblémového chování a že má zájem o vykonávání výdělečné činnosti. Skutečnost, že žalobce, jak tvrdí vykazoval a vykazuje znaky slušného a bezproblémového chování, není ve vztahu k posuzované věci právně významnou okolností. Především je nutno vyjít ze správního závěru správního orgánu o tom, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce vykonával závislou práci, a to přesto, že k výkonu pracovní činnosti na území ČR neměl vyřízeno příslušné povolení, přestože tato povinnost pro něho vyplývala z ust. § 89 odst. 1, 2 zákona č. 435/2004 Sb. Žalobce mohl být v České republice zaměstnán pouze tehdy, pokud by byl držitelem zaměstnanecké karty, modré karty, platného povolení k zaměstnání vydaného krajskou pobočkou Úřadu práce nebo tehdy, pokud by jeho pracovní činnost podléhala některé ze zákonem definovaných výjimek uvedených v § 98 zákona č. 435/2004 Sb. Jak správně uvedl žalovaný, o žádnou z těchto situací u žalobce nešlo. Soud rovněž sdílí názor žalovaného, že zjištěný výkon pracovní činnosti žalobce na stavbě, a to pouze na základě toho, že byl držitelem biometrického cestovního dokladu, je vyloučeno. Žalobce sám potvrdil, že do České republiky přicestoval s úmyslem zde pracovat a vydělat si peníze, a to i přesto, že k výkonu pracovní činnosti na území ČR neměl vyřízeno příslušné povolení. Soud souhlasí s žalovaným, že jednání žalobce zcela jednoznačně naplnilo skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb. Podle tohoto zákonného ustanovení policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval. Práce žalobcem vykonávaná současně naplnila všechny definiční znaky závislé práce ve smyslu ust. § 2 zákoníku práce. Co se týká žalobní námitky žalobce, že má zájem setrvat na území ČR za účelem podnikání a k tomuto účelu je také společníkem ve společnosti LEGALPRECISE s. r. o., čímž mu vznikl závazek vůči ČR a silná vazba, jak tvrdí, kterážto námitka je shodná s námitkou odvolací, souhlasí soud s žalovaným, že i v případě, pokud by žalobce chtěl na území pobývat na základě podnikatelské činnosti, musí splňovat potřebné náležitosti, což žalobce v době pobytové kontroly nesplňoval, neboť se prokázal biometrickým cestovním dokladem, na jehož základě byl oprávněn na území ČR vstoupit a pobývat zde bez víza, nikoliv však vykonávat výdělečnou činnost. Okolnost, že se žalobce stal společníkem společnosti LEGALPRECISE s. r. o., je bez právního významu ve vztahu k uloženému správnímu vyhoštění, neboť jak zcela přiléhavě

vedl žalovaný, k protiprávnímu jednání žalobce prokazatelně došlo a povolením k výkonu pracovní činnosti nedisponoval. Stejně tak je bez právního významu tvrzení žalobce, že v České republice vidí potenciál pro zajištění výdělku pro sebe a pro svou rodinu, kterou má na Ukrajině. Pokud tedy chce žalobce vykonávat výdělečnou činnost na území ČR, pak musí splňovat zákonné podmínky. Tíživá ekonomická situace v zemi původu žalobce není důvodem pro neuložení správního vyhoštění ani důvodem znemožňujícím vycestování žalobce, jak správně uvedl žalovaný.

12. Soud rovněž nesouhlasí s žalobním námitkou žalobce, že stanovená doba 1 roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, je nepřiměřeně přísná. Z ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů plyne, že dobu správního vyhoštění lze stanovit až na 3 roky. Uložené opatření – správní vyhoštění bylo žalobci stanoveno v dolní hranici zákonného rozpětí, tedy v délce 1 roku. Z rozhodnutí správního orgánu je zřejmé, že přihlédl k charakteru a délce porušení právních předpisů, stejně tak ke skutečnosti, že žalobce se správním orgánem spolupracoval, současně poukázal na to, že se u žalobce nejednalo o první zjištěné protiprávní jednání. Soud souhlasí s žalovaným, že doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v souladu se zákonem a při zohlednění konkrétních okolností případu způsobem, jak je rozhodováno v obdobných případech. Soud v podrobnostech odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která tvoří nedílný celek.
13. Ze správního spisu vyplynulo, že si správní orgány obstaraly informace a podklady potřebné k tomu, aby věc řádně posoudily. Vypořádaly se dostatečně se všemi stěžejními námitkami a poskytly žalobci podrobné odůvodnění svých rozhodnutí.
14. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 7. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje